

СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Під інвестиційною привабливістю розуміється інтегральна величина, що характеризується не тільки платоспроможністю, стійкістю фінансового стану підприємства, а також ефективністю використання його майна, здатність до саморозвитку за рахунок нарощування прибутковості капіталу, техніко-економічного змісту виробництва, зростання якості і конкурентоспроможності продукції. Виходячи з цього, інвестиційна привабливість підприємства - це комплексний показник, за допомогою якого кількісно визначають доцільність інвестування коштів в конкретне підприємство.

Під інвестиційною привабливістю розуміють певні критерії оцінки ефективності капіталовкладень в різні об'єкти при наявності альтернативних варіантів розміщення ресурсів. На підставі чого інвестиційна привабливість підприємства може розглядатися як параметр доцільності вкладення в нього тимчасово вільних грошових коштів.

В даний час чітко сформувалися базові інструменти фінансування діяльності підприємств. Найпоширенішими способами залучення інвестицій є:

- 1) кредити і позики;
- 2) формування інвестицій через додаткові внески засновників;
- 3) кошти стратегічного інвестора.

Використання кредитів і позик дозволяє в найкоротші терміни акумулювати інвестиційні ресурси, але визначення кредитором обсягу, терміну, їх вартості робить даний спосіб в порівнянні з іншими більш дорогим. При цьому невід'ємною умовою отримання позик і кредитів є високий рівень платоспроможності або висока вартість заставного майна.

Два способи залучення інвестицій (формування інвестицій на фондовому ринку і засоби стратегічного інвестора) також вимагають від підприємств прозорості бізнесу, відкритої звітності. При цьому, чим вища інвестиційна привабливість підприємства на даному ринку, тим вища можливість залучення інвестицій.

Необхідно враховувати також той факт, що кожен інвестор при визначенні об'єктів інвестування ставить перед собою цілі. Залежно від них інвесторів можна розділити на дві групи.

Перша група - інвестори фінансового типу, які прагнуть до максимізації вартості підприємства на основі забезпечення максимального прибутку в момент виходу з проекту.

Інвестиційні компанії і фонди, насамперед фонди венчурних інвестицій реалізують себе як фінансові інвестори, які отримують прибуток з дивідендів або купонів, що сплачуються компанією, а також зі зростання курсу цінних паперів підприємства.

Друга група інвесторів - це інвестори стратегічного типу, які прагнуть отримати додаткові вигоди від капіталовкладень, активно беруть участь в управлінні об'єктом інвестиційних вкладень. Зазвичай в якості стратегічного інвестора в сучасних умовах виступає компанія, діяльність якої безпосередньо пов'язана з бізнесом підприємства, в яке інвестори вкладаються.

В даний час використовується система параметрів, яка дозволяє визначити фінансовий стан і розрахувати інвестиційну привабливість підприємства. При цьому оцінка інвестиційної привабливості повинна бути проведена як на основі аналізу документів фінансової звітності підприємства і позаоблікової інформації про підприємство, що формує системність у вивченні макро- і мікроекономічних чинників: віднесення підприємства до конкретних галузей (галузі, що знаходяться у фазі кризи і депресії або в фазах поживлення і підйому) або територій (як відомо, і регіон, і область можуть володіти різним ступенем інвестиційної привабливості).

Такий комплексний аналіз дозволяє потенційному інвестору виділити ті підприємства, які мають великі потенції подальшого перспективного розвитку в середньо-, довгостроковій перспективі і дозволять інвестору отримати планований прибуток з вкладеного капіталу при наявних ризиках.

Таким чином, кожне підприємство як об'єкт інвестиційного ринку характеризується власним рівнем інвестиційної привабливості і одночасно залежить від рівня інвестиційної привабливості вищої системи. Як наслідок, приймаючи рішення про фінансування проекту, необхідно визначити вплив безлічі чинників, які формують прибутковість інвестиційних вкладень. З огляду на різні варіанти різних значень цих факторів, інвестор оцінює їх акумульований вплив, тобто інвестиційну привабливість соціально-економічної системи в цілому.

Виходячи з цього виникає необхідність кількісної оцінки інвестиційної привабливості підприємства. На нашу думку, даний показник повинен мати економічний сенс, що визначає сукупність вимог, що пред'являються до методики розрахунку інтегрального показника інвестиційної привабливості. Такий показник повинен: враховувати для інвестора значущі фактори зовнішнього середовища; відображати прибутковість вкладених коштів; бути порівнянним з ціною капіталу. Для цього можуть бути використані як статичні, так і динамічні показники ефективності інвестиційних проектів.

Список використаної літератури:

1. Адамайтіс Л.А., Агапітова Е.А. Применение сравнительной рейтинговой оценки в анализе инвестиционной привлекательности предприятия // Экономический анализ: теория и практика. - 2017. - № 41. - С. 27-34.

2. Чараева М.В. К вопросу о выборе методики оценки инвестиционной привлекательности предприятия // Финансы и кредит. - 2018. - № 14. - С. 34-40.
3. Волков И.А. Адаптивность аттракторной модели привлечения инвестиционных средств // Дискуссия: журнал научных публикаций. - 2018. - № 1 (19). - С. 61-66.
4. Поляков П.А. Комплексные подходы к оценке инвестиционной привлекательности компаний развивающихся стран на международных рынках // Управление экономическими системами: электрон. науч. журн. - 2018. - № 9. - URL: <http://uecs.ru/uecs45-452012/item/1556-2018-09-26-05-31-21>.